

عنوان مقاله:

تعیین شاخص های ارزیابی آسیب پذیری نواحی شهری جهت مدیریت بحران زلزله

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

هادی غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه علم و صنعت ایران

محمد صالح شکوهی بیدهندی - دکترای شهرسازی و عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

با توسعه شهرنشینی، توجه به ایمنی شهروندان و تلاش جهت حفاظت از جان و مال ساکنین اهمیت بسزایی دارد. سکونتگاه های انسانی از دیرباز تاکنون با بحران های مختلفی مواجه بوده اند که یکی از بیشترین مخاطرات طبیعی که شهرها با آن درگیر هستند بحران زلزله است. کشور ایران از جمله کشورها بی است که گسل های فعال و حادثه آفرین بسیاری دارد و تعداد زیادی از شهرها یاروی گسل یا در نزدیکی آن ها واقع شده اند و زمین لرزه های به وقوع پیوسته موجب خسارات فراوانی به ساکنین این شهرهای بزرگو کوچک شده است، بنابراین توجه به برنامه ریزی جهت ایجاد آمادگی و مدیریت شرایط برای ساماندهی و گذر از بحران از اهمیت بالایی برخوردار است. باتوجه به این که نمی توان از وقوع زلزله جلوگیری کرد اما می توان با ارزیابی آسیب پذیری نواحی شهری و شناسایی مولفه های تاثیرگذار بر آن جهت کاهش خسارات ناشی از زلزله گام برداشت. از این رو پژوهش حاضر با هدف تعیین شاخص های موثر بر آسیب پذیری نواحی شهری دربرابر زلزله با استفاده از مطالعات اسنادی و کتابخانه ای و بهره گیری از روش توصیفی تحلیلی به تعیین شاخص های آسیب پذیری پرداخته و ۶۳ شاخص ارزیابی آسیب پذیری نواحی شهری دربرابر زلزله معرفی شده است. همچنین با توجه به فراوانی و تکرار شاخص ها در منابع مختلف، شاخص های کیفیت ابنیه، سازه بنا، تراکم جمعیتی، قدمتابنیه، فاصله از فضای سبز و باز، نوع کاربری، تراکم ساختمانی، فاصله از گسل، تعداد طبقات و فاصله از معابر اصلی از اهمیت بیشتر برخوردار هستند.

کلمات کلیدی:

شاخص های آسیب پذیری، زلزله، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1893379>

